

[Miljøministeren.]

ter eller med et ringere serviceniveau for borgeren. I begge tilfælde er konsekvensen, at kommunalbestyrelsens arbejde med den økonomiske planlægning vanskeliggøres.

Hertil kommer, at det for borgeren og kommunalpolitikeren må synes urimeligt, at en planlægning, der er tilvejebragt under hensyn til kommunens økonomi, med offentlighedens medvirken og af folkevalgte lokale organer, fortsat skal kunne fordyres og forsinkes af mangel på egnede virkeliggørelsesmidler.

Som omtalt i fremsættelsestalen sidste år forekommer det da også ganske besynderligt, at vor lovgivning giver mulighed for ekspropriation til fremskaffelse af jord til rekreative formål, men ikke til fremskaffelse af nye byggegrunde.

Efter regeringens opfattelse er muligheden for at ekspropriere efter lovforslagets § 1 i princippet ikke mere vidtgående end adgangen til ekspropriation af jord til rekreative formål, der findes i loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål. For fuldstændighedens skyld skal det nævnes, at dette lovforslag naturligvis ligesom den nævnte lov er i fuld overensstemmelse med grundlovens § 73.

Ved folketingets 1. behandling af det tilsvarende lovforslag sidste år blev der vist positiv interesse fra mange partier i salen. På samme måde viste drøftelserne i folketingets udvalg om fysisk planlægning, at folketingets partier er indstillet på en seriøs debat om lovforslaget om ekspropriation til byudvikling. Det er klart, at der kan være behov for justeringer og præciseringer af forslagens bestemmelser. Det er mig bekendt, at det i udvalget bl. a. blev overvejet at foreslå en ændret formulering af lovforslagets § 1 med det sigte at søge betegnelsen »iværksat planlægning« nøjere defineret. Regeringen er naturligvis indstillet på at drøfte sådanne ændringsforslag.

Jeg bedømmer det således, at der i kommunerne er et stadig stigende ønske om at få gennemført denne lovgivning som en naturlig og nødvendig del af den øvrige planlægningslovgivning. Ved drøftelser med kommunalfolk har jeg erfaret, at ønsket går på tværs af partierne. Jeg håber, at der her i folketinget vil være mulighed for, ved en fordomsfri drøftelse i udvalget, at finde frem til en lovgivning på dette område, der giver kommunerne adgang til at gennemføre den fysiske planlægning og dermed en

miljømæssigt og samfundsøkonomisk rigtig anvendelse af vore arealer.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Dernæst skal jeg tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om vandforsyning og lov om offentlige veje*.

Det foreliggende forslag går ud på, at revisionen af vandforsyningsloven udskydes til folketingsåret 1977-78.

I § 6 i lov nr. 373 af 13. juni 1973 om ændring af lov om vandforsyning og lov om offentlige veje er det bestemt, at vandforsyningsloven skal optages til revision i folketingsåret 1976-77, navnlig af hensyn til spørgsmålet om udligning af produktionspriserne på vand i hovedstadsområdet.

Til undersøgelse af dette spørgsmål er nedsat et udvalg under miljøministeriet med repræsentanter for bl. a. hovedstadsrådet.

Udvalget forventer – på grund af opgavens omfang – imidlertid ikke at kunne afslutte sit arbejde før i begyndelsen af 1977.

På denne baggrund samt under hensyn til, at det må anses for hensigtsmæssigt med en sideløbende revision af vandforsynings- og miljøbeskyttelsesloven, foreslås vandforsyningslovens revision udskudt til folketingsåret 1977-78.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om international transport af letfordærlige levnedsmidler*.

Dette lovforslag har to hovedformål, dels at afgive hjemmel for Danmarks tiltrædelse af traktaten om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal benyttes til sådanne transporter (Agreement on the International Transport of Perishable Foodstuffs and on the special Equipment to be used for such Transport (ATP)), dels at give landbrugsministeren mulighed for at fastsætte de regler, der i henhold til traktatens bestemmelser skal gælde med hensyn til godkendelse af transportmateriel, udstedelse af certifikater for afprøvning og godkendelse af materiel, periodisk kontrol med materiellets hygiejniske indretning, isolation og køleevne, takster for afprøvning m. v.

Traktaten er udfærdiget under De Forenede Nationers Europakontor i Genève (ECE) den